

58. Habent tamen etiam ad accendendum Contritionis dolorem haud parum ponderis momentiq³, Poenae & calamitates tam publicae & externae quam privatae & internae: omnium vero maxime Meditatio acerbissime passionis & mortis unigeniti Filij DEI, si causam ejus non primam ac propriam, quae est Redemptio generis humani: sed subordinatam, quae est Peccatorum atrocitas, consideres.

59. Ceterum Contritionis officium versatur non duntaxat circa agnitionem peccatorum externorum & graviorum: sed interioris magis immunditiei, quaeq³ ex ea oriuntur delictorum omnium: qualia sunt dubitatio de DEO, securitas, admiratio sui, superbia, ira, odium, & qui sunt hujus generis affectus inordinati & vitiosi alij.

60. Neque verò Contritio isthaec meriti alicujus vim obtinet, cujus vel quantitate, vel qualitate fiat, ut Remissione peccatorum potiamur: Siquidem hoc uni ac soli merito Christi debetur.

61. Neque etiam Medium ea statui debet, quo gratia in Evangelio oblata apprehendendi queat. Hoc enim proprium Fidei munus esse, scriptura passim testatur.

62. Sed requiritur Contritio, ad veram Poenitentiam, partim ut Obsequium, divinae voluntati debitum, cui cum praefractis & contumacibus peccatoribus, nunquam convenit: partim ut sti-